

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 7Co/486/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5111204733
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 07. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. František Dulačka
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5111204733.8

Uznesenie

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v právnej veci navrhovateľov: 1/ JUDr. Q. I., bytom I. C. XXXX/XX, I., 2/ maloletý G. I., nar. XX.X.XXXX zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Námestovo, proti odporcovi: Ing. P. V., nar. XX.XX.XXXX, bytom H. X, F., právne zastúpený JUDr. Annou Žedényiovou, advokátkou so sídlom X. XX/X, K., o určenie otcovstva a úpravu výkonu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu, o návrhu navrhovateľky 1/ na nariadenie predbežného opatrenia, na odvolanie navrhovateľky 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Žilina, č.k.17C/40/2011-646, zo dňa 02. júla 2014, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **m e n í** tak, že **n a r i a d ť u j e** odporcovi, aby platil výživné na maloletého G. I. v sume 55,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky v rade 1/, počnúc právoplatnosťou uznesenia, až do právoplatného skončenia konania o určenie výživného.

Vo zvyšnej časti návrh navrhovateľky 1/ **z a m i e t a**.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým uznesením okresný súd návrh navrhovateľky 1/ na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 19.6.2014 v spojení s jeho doplnením zo dňa 22.6.2014, zamietol. Oboznámil sa s návrhom na nariadenie predbežného opatrenia a jeho doplnením, ako i s obsahom spisového materiálu, z ktorého vyplýva, že o návrhu navrhovateľky v 1 rade na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 4.9.2011 bolo rozhodnuté uznesením okresného súdu č. k. 17C/40/2011-95 zo dňa 7.9.2011, ktorým nariadil odporcovi, aby platil výživné na mal. G. I. vo výške 26,- eur mesačne. Krajský súd v Žiline ako súd odvolací uznesením č.k. 6Co/316/2011-104 zo dňa 29.9.2011 uznesenie okresného súdu potvrdil. V čase rozhodovania o prvom predbežnom opatrení navrhovateľka 1/ bola na materskej dovolenke a poberala rodičovský príspevok vo výške 256,- eur, pričom odporca bol zamestnaný. Pri posudzovaní návrhu navrhovateľky v rade 1/ na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 19.6.2014 nemal preukázanú zmenu pomerov na strane navrhovateľky 1/, nakoľko táto je stále poberateľkou rodičovského príspevku, avšak vo výške 204,20 eur. Odporca je naďalej zamestnaný, pričom podľa potvrdenia jeho zamestnávateľa, je od 4.11.2013 práceneschopný a k 23.6.2014 jeho práceneschopnosť trvala. I keď v čase rozhodovania nemal v spise doklad o výške dávok nemocenského poistenia odporcu, je zrejmé, že k zmene pomerov na strane odporcu spočívajúcej vo zvýšení jeho príjmov nedošlo. Nakoľko súd nemal osvedčené, že by došlo k zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmeniť rozhodnutie o výške výživného na výživu navrhovateľa 2/, návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. O trovách konania nerozhodol, nakoľko o týchto bude v zmysle ustanovenia § 145 O.s.p. rozhodnuté pri rozhodovaní vo veci samej.

Proti uzneseniu okresného súdu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka 1/. Žiadala napadnuté uznesenie zmeniť a odporcu zaviazat' k povinnosti prispievať na výživu maloletého mesačne sumu 500,- eur splatnou do 25. dňa mesiaca predchádzajúceho mesiacu, za ktorý sa výživné platí do rúk navrhovateľky, a to až do nadobudnutia právoplatnosti a vykonateľnosti rozhodnutia Okresného

súdu Žilina sp.zn. 17C 40/2011 v časti o určení výšky bežného výživného. V prípade omeškania odporcu s plnením výživného žiadala odporcu zaviazať zaplatiť k jej rukám úrok z omeškania vo výške 5 % + základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením vyživovacej povinnosti, a to odo dňa omeškania so zaplatením až do zaplatenia. Zároveň žiadala, aby bol odporca zviazaný nahradiť trovy konania pozostávajúce z poštovného a administratívnych nákladov v sume 5,- eur. Uviedla, že súd nemôže porovnávať situáciu z čias vydania prvého predbežného opatrenia, keď nemal zistený odporcov príjem ani jeho majetkovú situáciu a súčasne hovorí, že k zmene pomerov v porovnaní s pomermi zo septembra 2011 na strane odporcu nedošlo. Jej rodičovský príspevok je o 54 eur nižší ako v čase vydania prvého predbežného opatrenia. Súd nemôže hodnotiť či došlo k zmene pomerov len posudzovaním príjmovej situácie, keďže tá nie je jediná, ktorú zákon ukladá súdu na posúdenie. Maloletý bude navštevovať súkromné predškolské zariadenie, na ktoré náklady predstavujú mesačne cca 270 eur. Došlo k zmene pomerov od čias vydania prvého predbežného opatrenia. Súd po jeho vydaní zistil príjem odporcu, ktorý len za obdobie od 01.07.2010 až 31.12.2012 predstavoval cca 3300 eur. Na základe zisteného príjmu odporcu a skutočnosti, že bola na rodičovskej dovolenke, stanovil odporcovi vyživovaciu povinnosť 230 eur mesačne; uvedené rozhodnutie však krajský súd zrušil. Samotné predbežné opatrenie zo dňa 07. 09.2011 stratilo svoju účinnosť. Predložila lekársky posudok o dlhodobu nepriaznivom zdravotnom stave maloletého. V dôsledku dlhodobu nepriaznivého zdravotného stavu maloletého je na rodičovskej dovolenke s rodičovským príspevkom 204,20 eur. Aj keď súd majetok odporcu nezistil, predložila dôkaz o kúpe nehnuteľnosti odporcom v k.ú. J. a dôkaz o peňažných prostriedkoch odporcu na účte. Poukázala na články 3, 5, 6 ods. 2, 18, 26, 29 Dohovoru o právach dieťaťa. Uviedla, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, trpí vadou nedostatočného odôvodnenia, v dôsledku čoho je arbitrárne, nepodložené príslušnými právnymi predpismi a medzinárodnými dohovormi. Okresný súd zároveň vedome pokračuje v nezisťovaní skutkového stavu veci, keďže nevykonáva navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností.

Krajský súd, ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie podal včas účastník konania proti uzneseniu, proti ktorému je opravný prostriedok prípustný (§ 201, § 204 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnuté uznesenie na základe podaného odvolania v rozsahu danom ustanovením § 212 ods. 2 písm. a/ O.s.p. a napadnuté uznesenie okresného súdu v súlade s osobitným procesným režimom uplatňovaným pre predbežné opatrenia (§ 221 ods. 3 O.s.p.), podľa § 220 O.s.p. v spojení s § 167 ods. 2 O.s.p. zmenil.

V predmetnom konaní o určení otcovstva okresný súd predbežným opatrením č. k. 17C/40/2011-95 zo dňa 07. 09. 2011 nariadil odporcovi, aby platil výživné na navrhovateľa 2/ vo výške 26 eur mesačne s účinnosťou od 07. 09. 2011 do rozhodnutia vo veci samej. Toto predbežné opatrenie bolo potvrdené uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 6Co/316/2011-104 zo dňa 29. 09. 2011 a nadobudlo právoplatnosť dňa 26. 10. 2011. Rozsudkom vo veci samej č.k. 17C/40/2011-450 zo dňa 29. 05. 2013 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 17C/40/2011-5110 zo dňa 02. 12. 2013 rozhodol okresný súd tak, že odporca bol určený za biologického otca mal. G. I., t. j. navrhovateľa 2/, ktorý bol zároveň zverený do osobnej starostlivosti matky, t. j. navrhovateľky 1/, ktorá ho naďalej bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Bol zamietnutý návrh navrhovateľky 1/ na obmedzenie výkonu rodičovských práv odporcu k maloletému. Uvedeným rozsudkom bola odporcovi tiež uložená povinnosť prispievať na výživu navrhovateľa 2/ za obdobie od 14. 07. 2010 do 01. 10. 2011 sumou 200 eur mesačne, za obdobie od 02. 10. 2011 do 31. 12. 2012 sumou 170 eur mesačne a s účinnosťou od 01. 01. 2013 sumou 230 eur mesačne, so zročnosťou do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, za ktorý je povinný takto na výživu dieťaťa prispievať, a to k rukám matky maloletého dieťaťa. Okresný súd tiež rozhodol o nedoplatku výživnom za čas od 14. 07. 2010 do 31. 05. 2013. Krajský súd v Žiline rozsudkom zo dňa 31. marca 2014 č.k. 8Co/76/2014-573 rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom potvrdil vo výroku, ktorým bol návrh navrhovateľky 1/ na obmedzenie výkonu rodičovských práv odporcu k mal. G. I. zamietnutý. Potvrdil rozsudok okresného súdu v časti výroku o povinnosti odporcu prispievať na výživu mal. G. I. výživným za obdobie od 14.07.2010 do 01.10.2011 sumou po 200 eur mesačne so zročnosťou do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, za ktorý je povinný takto prispievať na výživu maloletého dieťaťa k rukám matky. V časti výroku o povinnosti odporcu prispievať na výživu mal. G. I. výživným za obdobie od 02.10.2011 do 31.12.2012 sumou 170 eur mesačne a za obdobie od 01.01.2013 sumou 230 eur mesačne so zročnosťou do konca kalendárneho mesiaca predchádzajúceho kalendárnemu mesiacu, za ktorý je povinný takto prispievať na výživu maloletého dieťaťa k rukám matky, vo výroku o

zameškanom výživnom a vo výroku o trovách konania, rozsudok okresného súdu zrušil a vec v rozsahu zrušenia vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie.

Podľa ust. § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä, aby platil výživné v nevyhnutnej miere.

Predbežné opatrenie nie je konečné rozhodnutie a jeho cieľom je rýchlo a pružne vyriešiť situáciu, keď je potrebný okamžitý zásah súdu. Ide o procesný prostriedok na dočasné riešenie situácie, ktorá nastala medzi účastníkmi. Účelom predbežného opatrenia je rýchla i keď dočasná úprava právnych pomerov účastníkov.

Účelom nariadenia platenia výživného v nevyhnutnej miere povinnej osobe je zabezpečiť plnenie výživovacej povinnosti zo strany výživou povinnej osoby voči osobe oprávnenej. Ako to zákonodarca výslovne ustanovil, povinnosť platiť výživné sa osobe povinnej určuje v nevyhnutnej miere, t. j. tak , aby to postačovalo aspoň na uhrádzanie základných životných nákladov. Výrok nariadeného predbežného opatrenia, ktorým sa ukladá povinnosť platiť výživné, však neprejudikuje výrok rozhodnutia vo veci samej. To znamená, že ním nemožno predchádzať konečné riešenie výživovacej povinnosti rozhodnutím vo veci samej. Stanovená úprava nevyhnutného výživného predbežným opatrením je dočasná. Výživné, ktoré bude zodpovedať zákonnej podmienke ust. § 62 a § 75 ods.1 Zákona o rodine, a to potrebám oprávnenej osoby a možnostiam a schopnostiam osoby povinnej, bude stanovené v riadnom konaní po vykonaní dokazovania.

Krajský súd dospel k záveru, že je potrebné dočasne upraviť práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu z toho dôvodu, že rodičia, ktorí spolu nežijú a nedokážu sa dohodnúť, dočasná úprava pomerov je jednoznačne v záujme maloletého dieťaťa. Od vydania predbežného č. k. 17C/40/2011-95 zo dňa 07. 09. 2011, nastala zmena okolností v prejednávanej veci. Bolo rozhodnuté vo veci samej a odporca bol určený za biologického otca mal. G. I., t. j. navrhovateľa 2/. O výške výživného vo veci samej však doposiaľ nebolo rozhodnuté. Výživné určené predchádzajúcim predbežným opatrením sa v súčasnosti javí ako nedostatočné. Krajský súd preto predbežne rozhodol o povinnosti otca platiť výživné maloletého G. I. v sume 55,- Eur mesačne, vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám matky maloletého, t.j. navrhovateľky 1/. Takto určené výživné je spôsobilé s prihliadnutím na vek a potreby mal. dieťaťa zabezpečiť jeho nevyhnutné potreby.

Vo zvyšnej časti považoval krajský súd odvolanie navrhovateľky 1/ za nedôvodné. Vzhľadom k tomu, že ustanovenie § 76 ods. 1 písm. a/ O.s.p. podmieňuje, aby povinný rodič platil výživné v „nevyhnutnej miere“, návrh navrhovateľky v rade 1/, aby odporca platil výživné vo výške 500 Eur mesačne, nezodpovedá daným zákonným podmienkam. Taktiež krajský súd nepovažoval za dôvodný návrh (ako aj odvolanie) navrhovateľky v rade 1/, ktorá žiadala priznať úrok z omeškania vo vzťahu k rozhodnutiu súdu o povinnosti odporcu (predbežne) platiť výživné, keďže nariadené predbežné opatrenie ukladá povinnosť platiť výživné do budúca a k omeškaniu s plnením uvedenej povinnosti tým nedochádza.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Žiline pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie n i e j e príпустné.